

Publicerad 2019-03-06 13:35 av Claire Fransson

Någonstans fram

”Att kunna vrida tiden tillbaka” som det heter
Att prata med dig när det fortfarande kunde ha ett syfte
Nej, det inte går, detta går faktiskt absolut inte
Det är det enda jag kan vara säker
Om...

Och trots sin oändliga förmåga
Trots att Han säger Han är Herre över tid
Det är den regeln som Gud står fullt fast vid
Sorts av en helt principiell fråga

Så står vi här
I tystnad utan klagoljud
Framför ett berg av sorg som inte går att flytta

Men kanske vi kan klättra upp
Någon väg kan vi kanske hitta

Att förlåta likgiltiga Jorden som snurrar vidare ändå
Med den där floden som vi inte kan stiga in i dessa gånger två
Med alla andra bäckar och alla andra år
Som forsar till havet trots nerbrända bröar

Någonstans fram

Aldrig tillbaka

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Claire Fransson med Poeter.se id #118873 innehar upphovsrätten